

ת"פ 28500/11/13 - מדינת ישראל נגד רם פרבר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 ינואר 2016

ת"פ 28500-11-13 מדינת ישראל נ'

פרבר

לפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רם פרבר

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד גבריאל דניאל

ב"כ הנאשם, עו"ד אבישג כהן

הנאשם - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

אני מרשיעה את הנאשם בכל המיוחס לו זולת עבירת האיומים על שני חלקיה, ממנה אני מזכה את הנאשם מחמת הספק מהטעמים שאפרט להלן וזולת מרכיבים מסויימים בעבירת ההפרעה לשוטר במילוי תפקידו, כפי שיפורט להלן.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום הנוגע לאירוע מיום 25.8.2013, שתחילתו בגינה ציבורית, כמפורט בכתב האישום ובהגעה של שוטרים על רקע הקמת רעש. הנאשם היה במקום עם אחיו, קטין בן 16 וחצי באותה עת.

על פי הנטען בכתב האישום, כשהגיעו שוטרים למקום הנאשם ואחיו פתחו בהליכה מהירה, בכוונה לעזוב את המקום. על פי הנטען, באותה נקודת זמן ביקש השוטר מן השניים להזדהות על מנת לרשום הודעת תשלום קנס. אחיו של הנאשם טען כי אין ברשותו תעודת זהות ולפי הנטען צעק וקילל תוך שהוא מסרב לעיכוב ובהמשך הודע לו כי הוא עצור.

על פי הנטען בכתב האישום, בנסיבות אלה נדחף הנאשם בין השוטר לבין אחיו וכאשר ניסה השוטר לאחוז בידו ניסה להימלט, ולפיכך נעצר ונאזק אף הוא. כתב האישום ממשיך וטוען כי במהלך הנסיעה הפריעו הנאשמים לשוטרים בכך שהשתוללו בניידת, כשההשתוללות מתבטאת בקללות וביריקות. עוד נטען כי עם הגיעם לתחנת המשטרה איימו הנאשם ואחיו על השוטר כמפורט בכתב האישום. כן נטען שבחדר ההמתנה, בתחנה, גרמו הנאשם ואחיו נזק לרכוש, כמפורט בכתב האישום. בהמשך כתב האישום נטען כי שוטר נוסף, השוטר כהן, ביקש מהנאשם להתלוות אליו לחקירה ובהיותם בחדר חקירות התפרע הנאשם והשתולל ואף בעט בדלת החדר. באותן נסיבות, כך נטען, תקף הנאשם את השוטר כך שבעודו ישוב על הרצפה בעט ברגלו השוטר באמצעות רגליו הכבולות. ואחרון, נטען כי באותה עת איים הנאשם על השוטר כמפורט בכתב האישום.

טרם בירור ראייתי אבקש להעיר הערות שדומה שיש מקום שהמאשימה תיתן עליהן את הדעת. ראשית, במהלך שמיעת הראיות התברר כי זהותו של השוטר המוגדר בסעיף 4 היא שגויה. למרות זאת לא נעשה דבר לתיקון כתב האישום, דבר שהיה מקום לעשותו. עוד אציין, כי ההתנסחות בסעיפים 7 ו-11, לפיה: "ניסה הנאשם להכשיל את השוטר", היא התייחסות שאינה מיטבית, מקום שלא מיוחסת לפעולה זו הוראת חיקוק עצמאית ונדרשת הבהרה במהלך הסיכומים כי בגין אותם מעשים מיוחסת עבירה של הפרעה לשוטר. יש מקום להקפיד על אופן ניסוח כתבי אישום ועל דיוק בפרטים העובדתיים המפורטים בהם.

בביהמ"ש נשמעו השוטר אלכסי סנדיק, הוא השוטר שהגיע לגינה הציבורית, וכן השוטר שרון כהן ועדים נוספים שחשיבותם לשם הכרעה בעניין פחותה. מטעם ההגנה נשמעו הנאשם ואחיו. אעיר בהקשר זה כי גם כנגד האח, הקטין, ננקטו הליכים פליליים שהסתיימו בסופו של דבר, במסגרת הסדר טיעון, בהרשעה בהיזק לרכוש בלבד. עוד אעיר בהקשרו של האח, כי נקודות ההשקה שלו אל הנאשם שלפני נוגעות לטענות לגרימת היזק לרכוש ולטענות להפרעה לשוטרים בעת הנסיעה בניידת ולעבירת האיומים כלפי השוטר, אלכסי. מטבע הדברים לא מיוחסת ולא יוחסה לאח עבירה הקשורה לכך שהנאשם הפריע על פי הנטען לשוטר במעצרו של האח. כמו כן לא יוחסה לאח עבירה של הפרעה שביצע על פי הנטען הנאשם לבדו, מול השוטר כהן ואף לא עבירה של תקיפה ואיומים כלפי השוטר כהן, שלא בנוכחות האח.

במסגרת סיכומיה העלתה תחילה הסנגורית את הטענה שהורתו של האירוע כולו בעיכוב שלא כדין, תוך היטפלות לא עניינית וללא בסיס כדין אל הנאשם ואחיו על ידי השוטר אלכסי שהגיע לגינה הציבורית. לטענת הסנגורית משהעיכוב ודרישת ההזדהות לא היו כדין, הרי שכל המעשים הנגזרים מן האירוע הראשוני ראוי להם שיחסו תחת אותה הגנה של פעילות לא חוקית ראשונית.

בחנתי ושקלתי את טענות הסנגורית ואיני מקבלת את טענותיה, לא לעניין הטענה שבנסיבות העניין הליכי העיכוב שהובילו בסופו של דבר למעצר היו שלא כדין, ולא בקשר לטענה הנגזרת מכך כי אין מקום לנקוט הליך משפטי בקשר ליתר המעשים, וזאת במיוחד בקשר לאותם מעשים המנותקים מבחינה גאוגרפית ומבחינת הזמן מן האירוע הראשון.

לעניין הטענה שהעיכוב לא היה כדין, עיינתי בהודעת הקנס, ת/5, ובחנתי את עדותו של השוטר אלכסי. קיימות די ראיות ללמד על כך שהיה רעש במקום וקיימת להשקפתי תשתית ראייתית המבססת צידוק לנקוט פעולות בהתאם לחוקי העזר

למניעת אותה התנהלות בשעת לילה מאוחרת. נתון זה, ביחד עם העובדה שבהתאם לעדותו של השוטר אלכסיי, ובאופן משתמע גם בהתאם לעדות הנאשם ואחיו, השניים נראו מתרחקים מהמקום, יש בהם כדי ליתן לשוטר אלכסיי את הסמכות לדרוש מן הנאשם ואחיו להזדהות באמצעות תעודת זהות, וליתן הודעת קנס.

כידוע, על פי הדין הקיים יש חובה למי שהונפקה לו תעודת זהות בהגיעו לגיל המתאים, להחזיק את תעודת הזהות במרחב הציבורי, וקיימת בהתאמה סמכות לדרוש את הצגתה בנסיבות המתאימות, לצורך הזדהות. בנסיבות שלפני, איני רואה פגם בדרישת הצגת תעודת הזהות לשם הזדהות. במאמר מוסגר אעיר כי אילו היה מדובר בהליך לפי חוק העזר בביהמ"ש לעניינים מקומיים ייתכן שהיה מקום לברר את טענות ההגנה בכל הנוגע לאופן ההתנהלות והאכיפה של הודעת תשלום הקנס ודרישת הזיהוי לשם הגשתה כלפי הנאשם ואחיו, אל מול נערים אחרים ששהו במקום. אלא, שהתיק שלפני אינו עוסק בהליך מסוג זה ובהקשרו של ההליך שלפני איני רואה פגם בהתנהלות, הגם שהשוטר אלכסיי אישר שלא ראה במו עיניו את הנאשם צועק.

לאחר אותה דרישת זיהוי תיאר השוטר אלכסיי באופן חי ומפורט את הקללות הבוטות שהופנו אליו על ידי אחיו של הנאשם ועל ידי הנאשם עצמו. אציין כי ביטוי לאותה התנהלות קיים גם בהודעת תשלום הקנס ובתגובת הנאשם כלפי השוטר אלכסיי שהוא זה שצריך לקבל את הדו"ח. השוטר אלכסיי פירט וציין כיצד החל לעכב את האח, האח סירב לעיכוב, התחיל לקלל, התחיל להשתולל כשהנאשם נכנס לתמונה באותם שלבים ובין היתר מקלל את השוטר באמירה: "אני אזיין אותך". השוטר אלכסיי ציין כי הנאשם הפריע לו במעצר של אחיו, נעמד בין האח לבין השוטר בעת שהאח משתולל. השוטר אלכסיי תיאר בצורה עניינית כי אמנם הנאשם לא נתן לו מכות, אבל ההפרעה הייתה מעבר להיעמדות פאסיבית. כמו כן, ציין השוטר כי ביחד עם הפעולות שנועדו למנוע ממנו את מעצרו של האח, הנאשם קילל אותו והעליב אותו והוא ראה בכל המכלול משום הפרעה ואיום. מפנה בעניין זה למפורט על ידי השוטר אלכסיי בעמ' 56 עד 60.

בבואי לבחון אם הפעולות המתוארות עולות כדי הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, הגעתי למסקנה כי מדובר בהתנהלות שתכליתה להפריע לשוטר ולמנוע את המעצר של האח, או לפחות להקשות עליו, והפעולות אינן פעולות פאסיביות מקריות, אלא פעולות מודעות מתוך מטרה ברורה, כשלא ניתן להתעלם מן ההתרחשות בכללותה כמתואר לעיל.

הנאשם אמנם מכחיש את הדברים והאח לא התייחס אליהם, ועדותו של אלכסיי היא עדות יחידה. עם זאת, לאחר ששמעתי את השוטר אלכסיי, התרשמתי כי האירוע זכור לו בחיות והוא רואה בו אירוע חריג ולא התרשמתי מאדם אלים ומתלהם כפי שניסו הנאשם ואחיו להציגו. אני סבורה כי ניתן לבסס ממצאים בדרגה הנדרשת במשפט פלילי על עדותו של השוטר אלכסיי, אף לאחר שלקחתי בחשבון את העובדה ששוטר נוסף נכח במקום ולא ערך דו"ח משל עצמו. אציין בהקשר זה כי עדות השוטר אלכסיי הייתה מפורטת מאוד, התרשמתי כי אינה נסמכת בעיקרה ובליבתה על דוחו"ת פעולה מזמן אמת אלא על זיכרון חי וכאשר תיאר בפני את תדהמתו מאופי הקללות והפגיעות שהוטחו כלפיו, הנוגעות למוצא, לנטייה מינית וכיוצ"ב קללות. התרשמתי מתיאור חי, אותנטי ומהימן. גם תיאורו את ההפרעה, תיאור שלא הייתה בו הפרזה ולא ייחס לנאשם מכות, לדוגמא, היה תיאור מהימן, ברור, מפורט ומעורר אמון. משכך, העבירה של הפרעה לשוטר בקשר למעשה הראשון הוכחה מעבר לספק סביר.

אשר לטענה להפרעה לשוטרים בכך שהנאשם קילל וירק בניידת, מקובלת עלי טענת הסנגורית שאין מדובר בהתנהלות

העולה כדי הפרעה לשוטרים בהתאם למהות העבירה ותכליתה. יתכנו מצבים בהם קללות ויריקות מהוות הפרעה לשוטר, אך במצב דברים בו תיאר השוטר אלכסי את מחיצת הפלסטיק המפרידה בין השוטרים לבין הנאשם ואחיו, ולא נטען בכתב האישום כי היה במעשים כדי להפריע לשוטרים בנהיגה או בביצוע פעולותיהם, אינני סבורה כי ניתן לראות בקללות וביריקות משום הפרעה לשוטרים בנסיבות העניין.

לעניין האיום הנטען, לאור העובדה שהשוטר אלכסי העיד בהגינות ובכנות כי לא זכור לו מי מן השניים, הנאשם או אחיו, אמר את הדברים, ולאור העובדה שרק אחד מן השניים היה הדובר, זכאי הנאשם להנות מן הספק בהקשר זה. מסקנה זו פוטרת אותי מן הצורך להידרש ליתר הטענות הנוגעות לתוכן האיום.

לעניין ההיזק הנטען לרכוש - כתב האישום מייחס שבירת כיסאות, תעלת חשמל ושקע חשמל, בעלות כוללת של 500 ₪. השוטר אלכסי ציין בעדותו כי הוא סבור שנכח וראה את הנזק בזמן ביצועו אם כי מסקנתו מבוססת גם על היסח הגיוני, מפנה לעמ' 105. השוטר שרון כהן, ציין בעמ' 11-12 לפרוטוקול, כי ראה גרימת נזק על ידי הנאשם ואחיו ותיאורו זה תואם את המתואר על ידו בדו"ח הפעולה, ת/2. עם זאת, אין ראיות מספקות לעניין שבירת כסאות, אלא רק לפגיעה בתעלה או צינור חשמל, לרבות שקע. לעניין עלות תיקון הנזק, דומה שבמסגרת הכרעת הדין, במיוחד בהתחשב בכך שהוצהר כי האח שילם פיצוי בסך 500 ₪ כהערכת הנזק, הרי שאלת גובה הנזק היא שאלה שולית.

נותרו העבירות הנוגעות לשוטר כהן והן כוללות הפרעה לשוטר, תקיפה של השוטר ואיום עליו. לעניין ההפרעה לשוטר - הגעתי למסקנה כי נכון יותר משמיוחסת לנאשם ממילא עבירה של תקיפת שוטר, להתייחס למכלול פעולותיו הנטענות של הנאשם כלפי השוטר כהן במקשה אחת, ואין הצדקה במקרה זה להפריד לשתי עבירות, האחת של הפרעה והשניה של תקיפה. לעניין עבירת האיומים - למשמע השוטר שרון ולמקרא דו"ח הפעולה ת/2 ולמשמע השוטר אלכסי, שוכנעתי כי האמירה: "יש אנשים שאתה עוצר ויחזרו אליך", או אמירה בעלת נוסח דומה, אכן נאמרה. מדובר באמירה שיכולות להיות לה משמעויות שונות בהקשרים שונים. נוכח העובדה שבשלב מוקדם יותר נטען כי הנאשם ואחיו, אחד משניהם, איימו בתלונה למח"ש ובהריסת החיים של השוטר אלכסי בכך, הגעתי למסקנה כי יש להנות את הנאשם מן הספק גם במקרה זה, שכוונתו בדבריו שיחזרו אל השוטר כהן או שהוא יחזור אל השוטר כהן, מכוונת בעיקרה להגשת תלונה במח"ש, שתקשה על השוטר.

לעניין עבירת התקיפה וההשתוללות שקדמה לה - בחנתי לעומק את המפורט בדו"ח הפעולה המפורט, ת/2, וכן את תיאורו של השוטר כהן, לקחתי בחשבון את התרשמותי מהשוטר כהן ומהאותנטיות מתיאוריו כשלא נמנע מלהתייחס לפעולות שיש בהן שימוש בכח, ומסר הסברים מלאים, ברורים ומשכנעים, לקחתי בחשבון גם את ההדגמות שהודגמו בפני ביחס להתרחשות בכללותה. לא התרשמתי בסופו של דבר למשמע עדותו של השוטר כהן, גם בחקירה הנגדית כמובן, כי פעולות שביצע בעת המעצר או בעת המעבר לחדר החקירות, או בחדר החקירות, היו אגרסיביות, כוחניות או אלימות או לא תקינות, והתרשמתי כי תיאורו בדבר הפעלת כח סביר הוא תיאור המשקף את המציאות. אציין בהקשר זה כי הנאשם בהודעתו שתק, לא הפנה לסימני חבלה, לא העלה טענה לשימוש בכח. הנאשם גם לא פנה למח"ש, למרות טענות שלו לפעולות אלימות ביותר כגון הטענה שהשוטר כהן דפק לו את הראש, שם רגליים על הראש, הפיל אותו על הפנים והשיניים, ואף בחקירתו של השוטר כהן, מה שהוטח בו הוא שדרך על האזיק והנאשם נפל, כשהשוטר כהן ציין כי אכן עקב פעולותיו של הנאשם בחר לדרוך על האזיק ואישר את נפילתו זו.

גירסתו של הנאשם כיום היא גירסה כבושה, הסבריו ביחס לטעמים שהביאו אותו לא לשתף פעולה, לא הניחו את דעתי. הנאשם יכול היה לא לשתף פעולה ובכל זאת להעלות טענה שהוכה, כפי שהעלה בפני, וכן לפנות למח"ש אם היה ממש בטענות. אעיר בהקשר זה כי טענותיו של הנאשם בפני שלשטרים יש משהו נגד המשפחה כשבאותה נשימה נאלץ לאשר שאין כל הכרות עם המשפחה, הן טענות סתמיות. גם הטענה הכבושה שהעלה לפיה השוטר אלכסיי נתן לו אגרוף בחזה, קרא לו "רוסי מסריח", והתעלל בו, לא בוססה בפני וגם בהקשרה לא ניתנו הסברים מניחים את הדעת לכבישתה ולאי הגשת תלונה למח"ש, ככל שהיה בדברים ממש.

האח, מטבע הדברים לא יכול היה להתייחס לאירוע התקיפה של השוטר כהן, כך שעדותו של הנאשם בהקשר זה נותרת עדות יחידה ולא היה בעדות המאוחרת והכבושה, בנסיבות העניין, כדי לכרסם במהימנות עדות השוטר שרון כהן, וכדי ליצור את הספק הסביר. אעיר עוד בהקשר האח, כי לפחות במקטע אחד בחקירה הנגדית, על כי בניגוד לעדותו כעת שהרביצו לו, הרי שבחקירתו במשטרה, בזמן אמת, אמר שלא הרביצו לו, ודומה שדי בשינוי מהותי זה בחלוף השנים, כשברור שהעדות ניתנת מתוך כוונה לסייע לנאשם כדי להצביע ביחד עם מעורבותו באירוע, על כך שמידת התמיכה שניתנת מעדותו של האח היא מועטה ביותר, אם בכלל.

סוף דבר - לאור כל המפורט שוכנעתי מעבר לספק סביר כי הנאשם הפריע לשוטר במילוי תפקידו במעשים המפורטים בסעיף 7 בכתב האישום, הזיק לרכוש, תקף שוטר במילוי תפקידו.

אני מזכה את הנאשם מהוראת החיקוק של איומים וכן מצינת כי לא מצאתי להרשיעו בהפרעת שוטר, ביחס לשני המרכיבים הנוספים שפורטו לעיל.

ניתנה והודעה היום כ"ו טבת תשע"ו, 07/01/2016 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מורה על עריכת תסקיר קצין מבחן בעניינו של הנאשם, וכן על בחינת התאמתו לביצוע עבודות שירות.

ניתן לזמן את הנאשם מכתובתו ברחוב השר משה 55, רמת גן. טל' נייד: *****. או באמצעות הסנגורית - בפקס 072-2816633.

עמוד 5

ניתנת בזאת האפשרות לממונה על עבודות שירות לערוך לנאשם בדיקות לאיתור סמים כחלק מבדיקות ההתאמה.

נדחה לטיעונים לעונש ליום 25.5.2016, בשעה 08:30 .

הנאשם מוזהר בחובת התייצבות וכי בית-המשפט מוסמך לדון אותו בהעדרו.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לשירות המבחן וכן לממונה על עבודות שירות.

ניתנה והודעה היום כ"ו טבת תשע"ו, 07/01/2016 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי , שופטת